

د اِستَر ڪتاب

پېژندڳلو

د اِستَر په ڪتاب ڪبني د يوې بنائسته يهودي جيني قيصه ده
چا چي خپل ژوند په خطره ڪبني واچولو چي د خُدائِ پاڪ
خدمت وکړي او خپل خلق بچ کړي. مالک خُدائِ اِستَر
راوچته کړه چي د هغه خلق آزاد کړي لکه څنگه چي هغه
حضرت موسیٰ، حضرت يشوع، حضرت يوسف او نور
داسي پيري هستي راوچتي کړي وې چي د هغه خلق د
بربادي نه بچ کړي. د اِستَر په ڪتاب ڪبني خُدائِ پاڪ د دې
ټولي واقعي درج کړي دي. اِستَر د جلاوطنو په مينځ ڪبني په
فارس ڪبني اوسېده او د حضرت عيسيٰ مسيح نه څلور سوه
اتيا کاله وړاندې د بادشاه ملکه جوړه شوه. همان چي په
فارس ڪبني آفسر وو هغه غوښتل چي د يهوديانو اقليت برباد
کړي خو خُدائِ پاڪ اِستَر د هم داسي وخت دپاره غوره
کړي وه چي د هغه لوظ کړي شوي خلق بچ کړي. په دې
ڪتاب ڪبني مونږ گورو چي د خُدائِ پاڪ قادر لاس د خپلو
خلقو حفاظت کوي او دا موضوع څرگندوي چي هر څه د
هغه په قابو ڪبني دي. د حفظ کولو دپاره ۴:۱۴ آيت ”د دې نه
څوک خبر دی کېدې شي چې ته هم د دې وخت دپاره ملکه
جوړه شوې يې.“

د مَلِكِه وشتي د اخسويرس بادشاه خلاف بغاوت كول

(۱) - (۲) د فارس په مركزي ښار سوسه كښې اخسويرس
بادشاه د خپل شاهي تخت د هندوستان نه تر ايتھوپيا پورې په
يو سل او اوويشتو صوبو باندې حكومت كولو. (۳) د هغه د
بادشاهي په درېم كال هغه خپلو ټولو آفسرانو او وزيرانو له
يوه لويه مېلمستيا وكړه. د فارس او د مادي فوجي آفسران
هم موجود وو او داسې د صوبو حكمرانان او عزتمند سپري
هم موجود وو. (۴) په پوره شپږو مياشتو كښې هغه د شان
او شوكت او عظمت سره د شاهي دربار د ټول دولت نمائش
وكړو. (۵) د هغې نه پس، بادشاه ټولو خلقو ته د سوسه په
مركزي ښار كښې يوه لويه مېلمستيا وكړه، چې مالداره او
غريبانان په كښې يو شان شامل وو. دا مېلمستيا پوره يوه
هفته جاري وه او دا د شاهي محل په باغونو كښې شوې وه.
(۶) دربار د آسماني رنگ او د سپين رنگ د مالوچو جوړو
شوو پردو باندې ښائسته كړې شوې وو، د سنگ مرمرو په
ستنو باندې د سپينو زرو د كړو سره د كاسني رنگ د ښې
لټې د مزو سره تړلې شوې وې. د سرو زرو او سپينو زرو
كټونه په دربار كښې اېښودې شوي وو، د دربار فرش د
سپين سنگ مرمرو، سور قيمتي كاني، د ځلېدونكې ملغلرو او
د آسماني رنگ د فيروزو نه جوړ شوې وو. (۷) د سرو زرو
په پيالو كښې شراب وركول چې هره يوه پيالي به د بلې په
شان نه وه او بادشاه به په شاهي ميو كښې د سخاوت نه كار
اخستلو. (۸) د شرابو په څښلو كښې حد مقرر نه وو، بادشاه
د محل نوكرانو له حكم وركړې وو چې د هر چا زړه چې

څومره غواړی نو هغه څښلې شی. (۹) هم په دې دوران
 کښې، د شاهي محل دننه ملکه وشتی د بنځو دپاره مېلمستیا
 کړې وه. (۱۰) د خپلې مېلمستیا په اوومه ورځ باندې بادشاه
 په نشه کښې وو او بڼه په سور کښې وو، نو هغه اووه
 خصیان راوغوښتل کوم چې د هغه ذاتی خدمتگاران وو،
 مهومان، بزتا، خربونا، بگتا، ابگتا، زتار او کرکس. (۱۱)
 بادشاه هغوی ته حکم وکړو چې ملکه وشتی دننه راوړئ چې
 شاهي تاج يې په سر وی. ملکه یوه بنائسته بڼه وه او بادشاه
 غوښتل چې د هغې حسن آفسرانو او خپلو ټولو مېلمنو ته
 وښائی. (۱۲) خو کله چې خدمتگارانو ملکه وشتی ته د بادشاه
 د حکم په حقله ووئیل، نو هغې د راتلو نه انکار وکړو. نو په
 دې باندې بادشاه د غصې نه تک سور شو. (۱۳) نو دا د
 بادشاهانو رواج وو چې د قانون او حکمونو د سوالونو په
 حقله يې د ماهرانو رایې معلوموله، نو هغه خپل هغه مشیران
 راوغوښتل، چې هغوی ته به پته وه چې څه کول په کار دی.
 (۱۴) کوم مشیران به چې بادشاه له ورتلل نو هغه کارشینا،
 شتر، ادماتا، ترسیس، مرس، مرسنا او مموکان وو، دا اووه د
 فارس او مادی هغه آفسران وو چې په بادشاهي کښې يې د
 ټولو نه اوچتې مرتبې لرلې. (۱۵) بادشاه دې سړو ته ووئیل،
 ”ما، یعنی اخسویرس بادشاه، خپل خصیان د یو حکم سره
 ملکه وشتی ته ولېږل او هغې د دې حکم د منلو نه انکار
 وکړو. قانون د دې په حقله څه وائی چې مونږ د هغې سره
 څه وکړو؟“ (۱۶) نو مموکان بادشاه او د هغه آفسرانو ته
 ووئیل، ”ملکه وشتی نه صرف د بادشاه بې عزتی کړې ده بلکې
 هغې د آفسرانو او د ټول قوم بې عزتی يې کړې ده. (۱۷) د
 بادشاهي هره یوه بڼه چې خبر شی چې ملکه څه کړی دی

نو هغه به خپل خاوند ته سپک کتل شروع کړی. هغوی به وائی چې اخسویرس بادشاه مَلِکَه وشتی له حُکم ورکړو چې راشه، خو هغې انکار وکړو. (۱۸) نن چې د فارس او مادی د شاهي آفسرانو بنځې د مَلِکَه د دې کار نه خبر شی نو هغوی به هم د خپلو خاوندانو سره هم دغه شان د بې عزتی سلوک کوی او داسې به دا معامله پېره خرابه شی. (۱۹) بادشاه سلامت، که ستا رضا وی، نو شاهي فرمان جاری کړه چې وشتی دې بیا هیڅکله د بادشاه په مخکښې نه حاضرېږی. دا حُکم وکړه چې دا د فارس او مادی په قانون کښې ولیکلې شی، نو داسې به هیڅوک هم دا نه شی بدلولې. بیا د هغې د مَلِکَه عهده د هغې نه زیاتې حقدارې بنځې له ورکړه. (۲۰) کله چې ستا د دې فرمان پته په دې لویه بادشاهي کښې ولگی، نو هره بنځه به د خپل خاوند بڼه عزت کوی، که هغه مالداره وی او که غریب وی. (۲۱) د بادشاه او د هغه د وزیرانو دا خبره خوښه شوه او مموکان چې کومه مشوره ورکړې وه نو بادشاه هم هغه شان وکړل. (۲۲) هغه هرې شاهي صوبې ته د هغه صوبې په ژبه او رسم الخط کښې یو پېغام ولېږلو، چې په کښې وئیلې شوی ؤو چې هر یو خاوند به د خپل کور مشری کوی.

د اِستَر مَلِکَه جوړېدل

۲ (۱) وروستو، کله چې د بادشاه غصه سره شوې وه، نو هغه بیا هم د وشتی د عمل او د هغې خلاف د فرمان په حقله سوچ کولو. (۲) نو د بادشاه خادمانو هغه له مشوره ورکړه،

”مونږ به ستا دپاره يو څو بنائسته ناواده شوې پېغلې ولټوو.

٣) ته د بادشاهي په هره يوه صوبه کښې آفسران مقرر کړه

او هغوی له حکم ورکړه چې هغوی ټولې بنائسته پېغلې په

مرکزي ښار سوسه کښې ستا د زاناؤ ځای ته راوړي. هيجا

څوک چې د بادشاه د زاناؤ مشر دے او خصی دے هغه به

د هغوی خیال ساتی او د هغوی د سنگار بندويست به کوی.

٤) نو چې کومه پېغله ستا پېره خوبه شی نو هغه بوځه او

د وشتی په ځای يې خپله ملکه جوړه کړه. “ نو بادشاه ووئیل

چې دا يوه ښه مشوره ده، نو هغه په دې خبره باندې عمل

وکړو. ٥) په هغه وخت کښې هلته په سوسه کښې يو يهودی

اوسېدو چې نوم يې مردکی وو او هغه د يائير زوی وو، هغه د

بنيامين د قبيلې وو او د قيس او سمعی د اولاد نه وو. ٦)

کله چې د بابل بادشاه نبوکدنصر د يهوداه بادشاه يهوياکين د

يروشلیم نه بابل ملک ته بوتلو، د قېديانو يوه ډله هم ورسره

وه، او مردکی هم په هغوی کښې وو. ٧) د هغه يوه د تره

لور اِستَر وه، چې د هغې عبرانې نوم هدسا وو، هغه يوه

بنائسته پېغله وه او ښه کره وره يې وو. د هغې د مور او پلار

د مرگ نه پس، مردکی هغه اخستې وه او د خپلې لور په توگه

يې راوستې وه. ٨) کله چې بادشاه خپل نوې فرمان جاری

کړو او پيرې پېغلې سوسه ته راوستلې شوې، نو اِستَر هم په

هغوی کښې وه. هغه هم په شاهي محل کښې هيجا ته حواله

شوه، کوم چې د بادشاه د زاناؤ د ځای مشر وو. ٩) د

هيجا اِستَر خوبه شوه او هغه پرې مهربانه شو. هغه

سمدستی د هغې د سنگار او د خاص خوراک بندويست

وکړو. هغه ورله د بادشاه د زاناؤ په ځای کښې د ټولو نه ښه

ځای ورکړو او د هغې د خدمت دپاره يې اووه پېغلې مقررې

کړې چې د شاهي محل نه په خصوصي توگه خوښې کړې شوې وې. (۱۰) نو د مردکي د نصيحت په وجه، اِستَر خپل قوم او خاندان پټ ساتلې وو. (۱۱) مردکي به هره ورځ د بادشاه د ښځو د ځای نه بهر د دې دپاره گرځېدو راگرځېدو چې د دې پته ولگوي چې اِستَر څنگه ده او په هغې باندې څه کيږي. (۱۲) د ښځو سنگار يو کال جاري وو، د خوشبودار چير د تېلو مالش شپږ مياشتې او د خاص خوشبو او تېلو مالش نورې شپږ مياشتې جاري وو. د هغې نه پس، هره يوه پېغله به وار په وار اخسویرس بادشاه له بوتلې شوه. (۱۳) کله چې هغه به د بادشاه د ښځو ځای نه محل ته تل، نو چې هغې به څنگه جامې غوښتلې نو هغه به يې اغوستې. (۱۴) داسې به وشو چې کله به هغه هلته د ماښام تلله او په ورپسې سحر به هغه د بادشاه د ښځو يو بل ځای ته بوتلې شوه او شعشجز خصی د هغې خيال ساتلو، چې کوم د بادشاه د وينځو مشر وو. هغه به تر هغې پورې بيا بادشاه له نۀ ورتله ترڅو چې بادشاه به يې ښۀ خوشحاله کړې نۀ وو او بادشاه به هغه په نوم رابللې نۀ وه. (۱۵) نو هغه وخت راغلو چې اِستَر بادشاه له لاره شى. اِستَر د ابی خېل لور او د مردکي د تره لور وه، چې مردکي هغه د خپلې لور په توگه اخستې وه. کله چې د هغې وار راغلو، نو هغې هم هغه جامې اغوستې وې د کومو مشوره چې د بادشاه د ښځو د کور مشر هيچا نومې خصی له ورکړې وه، اِستَر چې چا هم ليدله نو د هغه به خوښېدل. (۱۶) نو د اخسویرس د بادشاهي په اووم کال، په لسمه مياشت يعنې د طيبت په مياشت کېښې، اِستَر شاهي محل ته اخسویرس بادشاه ته راوستلې شوه. (۱۷) اِستَر د بادشاه د نورو ټولو پېغلو نه زياته خوښه شوه، نو ځکه يې

هغې له زړه او مينه ورکړه. هغه شاهي تاج ور په سر کړو او د وشتي په خائ يې ملکه جوړه کړه. (۱۸) بيا بادشاه د استر د درناوي دپاره يوه لويه مېلمستيا وکړه او خپلو ټولو افسرانو او وزيرانو له يې دعوت ورکړو. هغه د ټولې بادشاهي دپاره په هغه ورځ د چټي اعلان وکړو او هر چا له يې قيمتي تحفي ورکړې.

مردکی د بادشاه ژوند بچ کوی

(۱۹) په دې دوران کېني بادشاه مردکی د محل افسر مقرر کړې وو. (۲۰) استر تر اوسه پورې خپل قوم او خاندان پټ ساتلې وو، لکه څنگه چې مردکی ورته وئيلي وو. او څنگه چې هغې په ماشوموالي کېني د مردکی خبره منله اوس يې هم منله. (۲۱) په هغه وخت کېني چې مردکی په محل کېني دفتر ونيولو، بگتان او ترش، د محل دوه هغه خصيانو کومو چې د اخسويرس بادشاه کوټو ته د ننوتلو د خائ څوکيداری کوله، هغوي د بادشاه خلاف شول او د هغه د وژلو منصوبه يې جوړه کړه. (۲۲) خو مردکی د دې منصوبې نه خبر شو او دا خبر يې ملکه استر ته ورسولو. بيا هغې بادشاه ته ووييل چې مردکی زه د دې نه خبر کړې يم. (۲۳) کله چې د منصوبې تفتيش وشو او پته ولگېده چې هغه خبر رښتيا وو، نو هغوي په دار باندې ځورند کړې شول. بادشاه حکم وکړو چې دا واقعه دې د شاهي تاريخ په کتاب کېني وليکلې شي.

د همان د يهوديانو د تباہ کولو منصوبه جوړول

خه موده وروستو اخسویرس بادشاه همان نومی

سری له ترقی ورکړه او د وزیرانو مشر یې جوړ کړو. همان د

اجاج د قوم همداتا زوی وو. ۲

له حکم ورکړو چې همان ته د عزت نه ټیټېږئ، خو مردکی یې

عزت نه کولو او نه ورته ټیټېدو. ۳

هغه نه تپوس وکړو چې، ”ته د بادشاه د حکم نافرمانی ولې

کوې؟“ ۴ هغوی به هره ورځ ورته وئیل، خو هغه به ورته

غور نه نیولو. هغه به وئیل، ”زه همان ته نه شم ټیټېدلې ځکه

چې زه یهودی یم.“ نو هغوی همان د دې نه خبر کړو، هغوی

غوښتل چې وگوری چې هغه به د مردکی دا رویه برداشت

کړی که نه. ۵ کله چې همان ته پته ولگېده چې مردکې

هغه ته د عزت نه نه ټیټېږی نو همان سخت غصه شو، ۶

او کله چې خبر شو چې مردکې یهودی دے، نو همان دا

فېصله وکړه چې هغه به نه صرف مردکی له سزا ورکوی

بلکې هغه دا منصوبه هم جوړه کړه چې د فارس په بادشاهي

کښې هر یو یهودی ووژنی. ۷ د اخسویرس بادشاه د

حکومت په دولسم کال، په ورومبې میاشت یعنی د نسان په

میاشت، همان حکم وکړو چې پوریم یعنی پچه دې واچولې

شی چې دا معلومه کړی چې د دې منصوبې دپاره صحیح

میاشت کومه یوه ده. نو د دولسمې میاشتې یعنی د ادر

میاشتې دیارلسمه ورځ خوښه کړې شوه. ۸ نو همان د

بادشاه په مخکښې حاضر شو او ورته یې ووئیل، ”ستا په

ټوله بادشاهي کښې د خلقو یو قسم نسل خور دے او دا په

هره صوبه کښې موندلې شی. هغوی داسې رواجونه کوی

چې هغه د نورو ټولو خلقو په شان نه دی. د دې نه علاوه،

هغوی د بادشاهي قانون هم نه منی، نو دا ستا دپاره د فائدي

خبره نه ده چې هغوی برداشت کړې. (۹) بادشاه سلامت،
که ستا رضا وی، نو یو فرمان جاری کړه چې هغوی دې
ووژلې شی. که تا داسې وکړل، نو زه به د بادشاهی د انتظام
دپاره د درې لاکه او څلوېښتو زرو کپلو نه زیات سپین زر په
شاهی خزانه کښې کېږدم. (۱۰) بادشاه خپله هغه گوتمه
وویستله، چې هغه به په سرکاری فرمان باندې د مهر لگولو
دپاره استعمالېدله او دا یې د یهودیانو دشمن د همداتا زوی
همان له ورکړه چې دې د اجاج د اولاد نه وو. (۱۱) بادشاه
همان ته وویل، ”سپین زر ځان سره کړه او د خلقو سره هم
هغسې وکړه څنگه چې دې زړه غواړی.“ (۱۲) نو د وپرومبې
میاشتي په دیارلسمه ورځ باندې همان د بادشاه منشیان
راوغوښتل او یو فرمان یې جاری کړو چې د هرې صوبې په
ژبه او رسم الخط کښې دې د دې ترجمه وشي او ټولو
حکمرانانو، حاکمانو او آفسرانو ته دې ولېږلې شی. دا فرمان
د اخسویرس بادشاه په نوم جاری شو او د هغه د گوتمې مهر
ورباندې لگېدلې وو. (۱۳) پېغام رسونکو دا فرمان د بادشاهی
هرې صوبې ته یووړو. په دې کښې دا خبرې لیکلې شوې وې
چې صرف په هغه ورځ یعنې د ادر میاشتي په دیارلسمه ورځ
باندې دې ټول یهودیان، ځوانان، بوډاگان، ښځې او ماشومان
ووژلې شی. هغوی دې د بې رحمۍ سره حلال کړې شی او
چې هغوی څه لری نو هغه ترې نه واخلي. (۱۴) د دې فرمان
د خبرو نه د هرې صوبې خلق ځکه خبرول په کار وو، چې
کله هغه ورځ راشي نو چې هر یو کس ورته تیار وی. (۱۵) د
بادشاه د حکم په مطابق هغه فرمان د سوسه په مرکزی ښار
کښې خلقو ته ورسولې شو او پېغام رسونکو دا خبر نورو
صوبو ته یووړو. په کوم وخت کښې چې د سوسه ښار په

گڊوڊي ڪبني اچولے شو نو بادشاه او همان شرابو ڇڻبلو ته ناست وُو.

د مردکی اِستَر نه مدد غوڻستل

۴

ڪله چي مردڪے د هغه هر ڇه نه خبر شو چي ڇه

شوی وُو، نو هغه د خفگان نه خپلي جامي وشلولي. بيا هغه د

ٽاٽ جامي واغوستلي، سر يي په اير وپت ڪرو، په ښار ڪبني

روان شو او تر هغي پوري يي په چغو چغو او بد بد ڙل،

چي د محل دروازي ته ورسيدو. هغه دننه ڪه لانه ڀو چي د

ٽاٽ په جامو ڪبني دننه د تلو اجازت نه وو. (۳) په ٽولو

صوبو ڪبني، چرته هم چي د بادشاه د فرمان پته لگبدلي وه،

نو هلته يهوديانو په چغو چغو ڙل. هغوي روڙه ونيوله، ڙا او

وير يي ڪولو او ڀيرو ڪسانو د ٽاٽ جامي اغوستي وي او سر

يي په اير وپت ڪري وو. (۴) ڪله چي د اِستَر ښڄو

خدمتگارانو او خصيانو اِستَر ته ووييل چي مردڪي ڇه ڪول،

نو هغه سخته پرپشانه شوه. نو هغي مردڪي له ڇه جامي

ولبرلي چي د ٽاٽ جامو په ڇائي يي واغوندي، خو هغه به نه

اخستلي. (۵) بيا هغي هٿاڪ راوغوڻستلو، هغه يو خصي وو

چي بادشاه د هغي نوڪر ڪري وو او هغي هغه ته وفرمائيل

چي مردڪي له لار شه او د دي پته ولگوه چي ڇه مسئله ده

چي هغه دومره غمڙن دي. (۶) هٿاڪ د محل د دروازي

مخامخ د ښار چوڪ ته مردڪي له لارو. (۷) مردڪي ورته ٽوله

قيصه بيان ڪري او دا يي هم ورته ووييل چي ڪه ٽول يهوديان

ووڙلي شول نو همان په شاهي خزانه ڪبني د ڄومره پيسو د

کښنودو وعده کړې ده. (۸) هغه هټاک له د هغه فرمان يو
 نقل ورکړو چې کوم په سوسه کښې جاري شوې وو، چې په
 هغې کښې د يهوديانو د تباھې حکم وو. مردکی هټاک ته
 ووئيل چې دا اِستَر له يوسه او اِستَر د حالاتو نه خبر کړه او
 هغې ته ووايه چې لاره شې او بادشاه ته دا سوال زاری وکړی
 چې د هغې په خلقو رحم وکړی. (۹) نو هټاک د مردکی د
 پېغام سره اِستَر له راواپس شو، (۱۰) او اِستَر هغه له دا پېغام
 ورکړو چې مردکی له پې يوسه، (۱۱) ”که هر څوک، سرې يا
 ښځه، د دعوت نه بغير دننه د بادشاه دربار ته لار شې، نو هغه
 کس به وژلې شې، دا يو قانون دې، د بادشاه د مشيرانو نه
 واخله په صوبو کښې د خلقو پورې هر يو کس د دې نه خبر
 دې. د دې قانون نه د بچ کېدو صرف يوه لار ده، که بادشاه
 يو کس ته خپله د سرو زرو امسا اوږده کړی، نو د هغه کس
 ژوند به بچ شې. خو د دې يوه مياشت وشوه چې بادشاه زه
 راغوبستې نه يم.“ (۱۲) کله چې مردکی ته د اِستَر پېغام ملاو
 شو، (۱۳) نو هغه اِستَر ته دا پېغام ولېږلو، ”داسې مه وایه چې
 په ټولو يهوديانو کښې به صرف ته بچ شې ولې چې ته په
 شاهي محل کښې پې. (۱۴) که ته په داسې وخت کښې هم
 خاموشه پاتې شوې، نو د يو بل ځای نه به د يهوديانو دپاره
 مدد راشي او هغوی به بچ شې، خو ته به مړه شې او ستا د
 پلار خاندان به ختم شې. د دې نه څوک خبر دی کېدې شې
 چې ته هم د دې وخت دپاره مَلِکه جوړه شوې پې.“ (۱۵)
 اِستَر مردکی له دا جواب ولېږلو، (۱۶) ”لار شه او په سوسه
 کښې ټول يهوديان په يو ځای راغونډ کړه، روژه ونیسې او
 زما دپاره دُعا وکړئ. درې ورځې او درې شپې هيڅ خوراک
 څښاک مه کوئ. زه او زما خدمتگارې به هم ستاسو په شان

روژه ونيسو. د هغې نه پس به بيا زه بادشاه له لاره شم، اكر چې دا د قانون خلاف ورزي ده. خو كه د داسې كولو په وجه زه مرم، نو مړه دې شم.“ (۱۷) نو بيا مردكي لارو او هغه هر څه يې وكړل چې استر ورته وئيلي وو.

د استر، د بادشاه او همان مېلمستيا كول

۵ (۱) د روژې په درېمه ورځ استر شاهي لباس واغوستلو، لاره او د محل په دننې دربار كېنې د تخت كوټې ته مخامخ ودرېدله. بادشاه دننه وو او د محل دروازې ته مخامخ په شاهي تخت ناست وو. (۲) كله چې بادشاه وكتل چې ملكه استر دننه په دربار كېنې ولاړه وه، نو بادشاه په هغې باندي مهربانه شو او هغه خپله د سرو زرو امسا وراوړده كړه. بيا استر ورنزدې شوه او د امسا سر له يې لاس وروړو. (۳) بادشاه ترې نه تپوس وكړو، ”ملكه استر خبره څه ده؟ ما ته ووايه چې ته څه غواړې، ته كه زما نيمه بادشاهي هم وغواړې نو تا ته به ملاو شي.“ (۴) استر ورته په جواب كېنې وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، كه ستا رضا وي، نو زه دا دعوت دركوم چې ته او همان زما مېلمانۀ شي په هغه مېلمستيا كېنې چې ما تاسو دپاره كړې ده.“ (۵) بادشاه همان له حكم وركړو چې زر راشي، نو چې داسې دوى د استر مېلمانۀ شي. نو بادشاه او همان د استر مېلمستيا له لارل. (۶) د ميو څښلو په وخت بادشاه د هغې نه تپوس وكړو، ”ما ته ووايه چې ته څه غواړې، نو تا ته به هغه ملاو شي. زه به ستا درخواست منظور كړم، تر دې پورې كه ته

زما نیمه بادشاهی هم وغوارې. (۷) اِستَر ورته وفرمائیل چې، (۸) ”بادشاه سلامت، کټه ته په ما مهربانه شې او زما عرض منظور کړې، نو زه غوارم چې ته او همان سبا زما په یوه بله مېلمستیا کښې مېلمانه شئ چې زه به یې تاسو دپاره تیاروم. او سبا به درته ووايم چې زه څه غوارم.“

د همان د مردکی د وژلو منصوبه جوړول

(۹) کله چې همان د مېلمستیا نه لاړو نو هغه خوشحاله او ښه په سر کښې وو. خو بیا هغه مردکې ولیدو چې د محل د دروازې په خوله کښې وو او کله چې هغه تېرېدو نو مردکې ورته پانه څېدو او نه ورباندې د هغه رعب څه اثر وکړو، نو همان ورته سخت غصه شو. (۱۰) خو همان خپل ځان قابو کړو او کور ته لاړو. بیا هغه خپلو دوستانو له دعوت ورکړو چې کور ته یې راشی او خپلې ښځې زرش ته یې ووئیل چې د هغوی سره شریکه شی. (۱۱) نو هغه ورته لافې وهلې، چې دے څومره مالداره دے او څومره پېر زامن یې دی او بادشاه هغه له څومره اوچت مقام ورکړے دے او چې هغه د بادشاه د نورو ټولو آفسرانو نه څومره زیات اهم دے. (۱۲) همان وئیل، ”د دې نه علاوه، مکه اِستَر زما او د بادشاه نه بغېر بل هیچا له دعوت نه دے ورکړے، او سبا هغې ما له بیا سره د بادشاه دعوت راکړے دے. (۱۳) خو چې ترڅو پورې یهودی مردکې د محل په دروازه کښې ناست وینم نو زما دپاره د دې هیڅ فائده نشته.“ (۱۴) نو د هغه ښځې او خپلو ټولو دوستانو هغه له مشوره ورکړه، ”ته یو پینځویشتم گزه لوړ دار ولې نه جوړوې؟ سبا سحر ته بادشاه ته ووايه چې

مردکی په هغې باندې راځوړند کړی، نو بیا به تۀ ښۀ په خوشحالی سره مېلمستیا له لار شې. “ نو په همان دا خبره ښۀ ولگېده، او هغه هم هغه شان دار جوړ کړو.

د بادشاه د مردکی درناوې کول

۶ (۱) هم په هغه شپه بادشاه له خوب نۀ ورتلو، نو هغه حکم وکړو چې د بادشاهي د تاريخ کتاب دې راوړې شی او هغه ته دې ولوستلې شی. (۲) نو چې هغوی کومه حصه ولوستله په هغې کښې هغه واقعه شامله وه چې مردکی د بادشاه د وژلو منصوبه څنگه څرگنده کړه او هغه منصوبه کومه چې بگتان او ترش، د محل دوو هغه خصيانو جوړه کړې وه، کومو چې د بادشاه د کوټو څوکيداری کوله. (۳) بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”مونږ د دې په بدل کښې د مردکی څنگه درناوې کړې دې او څۀ مو انعام ورکړې دې؟“ نو د هغه نوکرانو جواب ورکړو، ”د هغه دپاره هيڅ نۀ دی شوی.“ (۴) بادشاه تپوس وکړو، ”اوس په دربار کښې څوک دی؟“ نو همان ايله دربار ته ننوتو، هغه د دې دپاره راغلي وو چې د بادشاه نه تپوس وکړی چې مردکې په هغه دار باندې ځوړند کړی کوم چې هغه اوس تيار کړې وو. (۵) نو نوکرانو جواب ورکړو، ”همان په دربار کښې دې.“ بادشاه ورته ووييل، ”هغه راپرېردئ چې دننه راشی.“ (۶) نو همان راغلو او بادشاه ورته ووييل، ”د يو کس نه چې زۀ خوشحاله شم نو د هغه څنگه عزت وکړم، زۀ د دې سړی دپاره څۀ وکړم؟“ همان د خپل ځان سره ووييل، ”داسې څوک

شته چي بادشاه يې زما نه زيات عزت كول وغواري؟“ (٧)

(٨) نو هغه بادشاه له جواب وركړو، ”حك وكره چي د دې سړي دپاره شاهي لباس راوړلې شي، هغه چوغي چي ته يې په خپله اغوندي. او هغه آس چي تا پرې پخپله سورلي كړي وي او په تندي يې شاهي نښه لگېدلي وي. (٩) بيا د خپل

لوي عزتمند مشر په لاس دې سړي ته شاهي لباس ورواغونده او د ښار په كوڅو كښي يې په آس باندې سور بوځه. كله چي هغوي روان وي نو هغه مشر سرې دې دا اعلان كوي چي، وگورئ بادشاه چي د چا درناوې كول غواري نو هغه يې داسې عزت كوي.“ (١٠) بيا بادشاه همان ته ووييل، ”زر شه او شاهي لباس واخله او آس بوځه او د مردكي يهودي داسې درناوې وكړه. لكه څنگه چي تا مشوره راكړې ده نو د هغې په مطابق د هغه دپاره هغه هر څه وكړه. هغه به د محل د

دروازې په خوله كښي ناست وويني.“ (١١) نو همان شاهي لباس واخستلو او مردكي ته يې ورواغوستلو او د بادشاه په آس يې سور كړو او همان هغه د ښار په كوڅو كښي بوتلو او خلقو ته يې اعلان كولو چي، ”وگورئ چي بادشاه د چا

دروناوې كول وغواري نو هغه يې داسې عزت كوي.“ (١٢) نو مردكې بيا واپس د محل دروازې ته راواپس شو خو په دې دوران كښي همان خفه او شرمنده كور ته تېز لاړو. (١٣) هغه

خپلې ښځې او ټولو دوستانو ته هغه هر څه ووييل چي څه شوي وو. بيا هغې او د هغه هوبښيارو ملگرو هغه ته ووييل، ”په مردكي باندې ستا هيڅ زور نه رسي. هغه يو يهودي دې او ځكه ته په هغه باندې برې نه شي موندلې. هغه به خامخا تا له شكست دركړي.“

١٣ ځله چې هغوی لا خبرې کولې، نو د محل خصیان راورسېدل او همان یې د اِستَر مېلمستیا له بوتلو.

٧ ١ نو بادشاه او همان د اِستَر سره روتې خوړلو له لارل ٢ او دا دوهم ځل وو. د میو څښلو په وخت بادشاه د هغې نه بیا تپوس وکړو، ”مَلِکَه اِستَر، اوس چې ته زما نه څه هم وغواړې نو تا ته به ملاو شی. زه به تا له زما نیمه بادشاهی هم درکړم.“ ٣ مَلِکَه اِستَر جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وی نو زما دا یو عاجزانه سوال قبول کړه، زما خواهش دا دی چې زما او زما د خلقو ژوند بچ شی. ٤ زه او زما خلق د حالولو، او ختمولو دپاره خرڅ کړی شوی یو. که مونږ صرف د نوکرانو په حیثیت خرڅ شوی و، نو زه به خاموش پاتې و، او دا تکلیف به مې نه درکولې.“ ٥ اخسویرس بادشاه د مَلِکَه نه تپوس وکړو، ”د داسې کار کولو جرأت څوک کولې شی؟ هغه سره چرته دی؟“ ٦ اِستَر جواب ورکړو، ”زمونږ دشمن، ظالم او هغه مکار سره دا همان دی.“ نو د همان رنگ د بادشاه او مَلِکَه په مخکښې تک زېر شو. ٧ بادشاه په غصه کښې پاڅېدو، د مېلمستیا نه روان شو او د محل باغونو ته بهر لاړو. همان ته پته ولگېده چې بادشاه د هغه د وژلو اراده لری، نو هغه ایسار شو د دې دپاره چې اِستَر ته د خپل ژوند د بچ کولو سوال وکړی. ٨ هغه د مینت زاری دپاره خپل ځان د اِستَر په کت باندې وروغورزولو نو هم په هغه وخت بادشاه د باغونو نه واپس کوټې ته راغلو او چې دا یې ولیدل نو بادشاه چغه کړه چې،

”دا سرے دلته هم زما په خپل محل کښې زما په وړاندې

اِستر ته لاس وراچوی؟“ بادشاه چې څنگه دا ووئیل نو

خصيانو د همان مخ پټ کړو چې قتل کړې شی. (۹) نو د

بادشاه يو خصی، خريونا ووئیل، ”گورئ، همان خو د مردکی

د راځوړندولو دپاره په کور کښې پینځویشته گزه اوچت یو

دار جوړ کړې دے. بادشاه سلامت، مردکی هغه څوک دے

چې چا ستا ژوند بچ کړې وو.“ بادشاه حکم وکړو، ”همان

په دې باندې ځوړند کړئ.“ (۱۰) نو همان په هغه دار باندې

ځوړند کړې شو کوم چې د مردکی دپاره جوړ شوے وو. او

بیا د بادشاه غصه سره شوه.

یهودیانو ته د جنگ کولو حکم ملاوېدل

۸ (۱) هم په هغه وخت اخسویرس بادشاه مَلِکِه اِستر له د

همان ټول جائیداد ورکړو، دا هم هغه همان وو کوم چې د

یهودیانو دشمن وو. اِستر بادشاه ته وفرمائیل چې مردکی د

هغې خپلوان دے، نو د هغه وخت نه مردکی ته دا اجازت وو

چې د بادشاه حضور ته دننه راشی. (۲) بادشاه خپله هغه

گوتمه وویستله چې مهر ورباندې وو او چې کومه یې د همان

نه واپس اخستې وه او مردکی له یې ورکړه. اِستر مردکی د

همان د جائیداد مشر جوړ کړو. (۳) نو اِستر بادشاه له بیا

لاره او د هغه په پښو پرېوته، وې ژړل او منته زاری یې ورته

وکړه چې د هغه خرابې منصوبې خلاف څه وکړی کومه چې

د اجاج اولاد همان د یهودیانو خلاف جوړه کړې ده. (۴)

بادشاه هغې ته خپله د سرو زرو امسا بیا وړاړده کړه، نو هغه

ودرېده او وې فرمائيل، ﴿٥﴾ ”بادشاه سلامت، كه ستا رضا
 وى او كه تا سره زما فكر وى او دا تا ته بنه بنكاري، نو
 مهربانى وكړه چې دا فرمان جارى كړه چې د همان په حكم
 باندې دې عمل نه كېږي، دا هغه حكم وو چې د اجاج قبيلې د
 همداتا زوى همان د ټولو يهوديانو د وژلو دپاره وركړې وو.
 ﴿٦﴾ كه دا افت زما په خلقو باندې راشي او چې زما خپلوان
 ووژلې شي نو بيا زه دا څنگه برداشت كولى شم؟“ ﴿٧﴾ بيا
 اخسویرس بادشاه ملكه استر او مردكى يهودى ته ووئيل،
 ”گورئ، ما همان د يهوديانو خلاف د منصوبې په وجه
 پهانسى كړې دې او ما استر له د هغه جائيداد هم وركړې
 دې. ﴿٨﴾ خو د بادشاه په نوم چې كوم فرمان جارى شوې
 وى او په هغې باندې شاهى مهر لگولې شوې وى نو هغه نه
 واپس كېږي. خو يهوديانو ته هغه څه ليكلې شئ څه چې
 ستاسو زړه غواړي، او دا زما په نوم ليكلې شئ او شاهى
 مهر ورباندې ولگولې شئ.“ ﴿٩﴾ نو د درېمې مياشتې يعنې د
 سيوان د مياشتې په درويشتمه ورځ داسې وشول. مردكى د
 بادشاه منشيان راوغوښتل او يهوديانو، حكمرانانو، وزيرانو او
 د هندوستان نه واخله تر ايتھوپيا پورې د يو سل او اوويشتو
 صوبو افسرانو ته يې خطونه وليكل. خطونه هرې صوبې ته
 په خپله ژبه او رسم الخط كېښي او يهوديانو ته په خپله ژبه او
 رسم الخط كېښي ليكلې شوى ؤو. ﴿١٠﴾ مردكى خطونه د
 اخسویرس بادشاه د طرف نه ليكلي ؤو او په دې باندې يې
 شاهى مهر لگولې وو. دا په هغه تېزو آسونو باندې سوارو
 كسانو په ذريعه رسولى شوى ؤو چې كوم آسونه د بادشاه
 دپاره ساتلې شوى ؤو. ﴿١١﴾ په دې خطونو كېښي دا تفصيل
 وو چې بادشاه به په هر ښار كېښي يهوديانو له دا اجازت

ورکړی چې د خپلو ځانونو د حفاظت دپاره متحد شی. که د یو قوم فوجیان په هره یوه صوبه کښې په یهودی سپرو باندې، د هغوی بچو او ښځو باندې حمله وکړی، نو یهودیان به هم ورباندې حمله کوی او حمله کوونکی به تباہ کړی، هغوی دې تر آخری کس پورې ووژنی او د هغوی هر څه دې لوټ کړی.

⑫ دا فرمان د فارس په ټول سلطنت کښې په هغه ورځ عملی کولې شو چې کومه د یهودیانو د وژلو دپاره مقرره وه، دا د دولسمې یعنی د ادر میاشتي دیارلسمه ورځ وه. ⑬

د دې قانونی اعلان شوی وو او په هره صوبه کښې هر څوک د دې نه خبر وو، نو چې کله هغه ورځ راشی نو یهودیان به د دشمن نه د بدل اخستلو دپاره تیار وی. ⑭

د بادشاه په حکم په شاهي آسونو سواره پېغام وړونکی تېز لاړل. هغه فرمان په مرکزی ښار سوسه کښې هم جاری شوی وو. ⑮

مردکې د محل نه لاړو چې شاهي لباس یعنی آسمانی او سپین رنگ جامې، د کاسنی رنگ د مهینې لټې یوه چوغه یې اغوستې وه او د سرو زرو یو زبردست تاج یې په سر وو. بیا د سوسه کوڅې د لاسونو د پرقاری او د خوشحالی د چغو نه پکې شوې. ⑯

یهودیانو خوشحالی، راحت، خندا او عزت محسوسولو. ⑰ هر ښار او هرې صوبې ته هم چې د بادشاه فرمان ورسېدو، نو یهودیان خوشحاله وو. هغوی مېلمستیا او جشن وکړو. او په هغوی کښې نور ډېر خلق په دې وجه یهودیان شول، ځکه چې د یهودیانو نه یرېدل.

د يهوديانو خپل دشمنان تباہ کول

۹

۱) د ادر میاشتي ديارلسمه ورځ راغله، دا هغه ورځ وه

چې په دې باندې شاهي فرمان عملي کول وو، هغه ورځ چې د يهوديانو دشمنانو دا اُمید لرلو چې يهوديان به د خپل طاقت لاندې راوړي. خو يهوديانو ورباندې فتح وموندله. ۲) د

اخسويړس په ټوله بادشاهي کښې يهوديان په خپلو ښارونو کښې د هغه چا خلاف يو شول چا چې په هغوي د حملې کوشش کولو. د هر ځای خلق د هغوي نه یرېدل او هيچا د هغوي مقابله نه شوه کولې. ۳) د صوبو ټولو آفسرانو،

حکمرانانو، وزيرانو او شاهي نمائندگانو د يهوديانو مدد په دې وجه وکړو چې هغوي د مردکی نه یرېدل. ۴) په ټوله

بادشاهي کښې دا ښه مشهوره وه چې مردکی اوس په محل کښې يو تکړه سرې وو او نور هم تکړه کېدو. ۵) نو په هغه ورځو کښې يهوديانو خپل دشمنان په تورو ووژل او نيست او نابود يې کړل. او چا چې د يهوديانو نه نفرت کولو د هغوي

سره يې د خپلې مرضي په مطابق عمل وکړو. ۶) د سوسه په مرکزي ښار کښې يهوديانو پينځه سوه کسان ووژل. ۷)

۱۰) همان د همداتا زوی چې د يهوديانو دشمن وو د هغه لس زامن هم په کښې وژلې شوي وو، چې نومونه يې دا دي،

پرشناداتا، دلفون، اسپاتا، پوراتا، ادليا، اردتا، پرمشتا،

اړیسی، اړدی او ویزاتا، دا ټول مړه شول خو لوټ مار ونه

شو. ۱۱) هم په هغه ورځ بادشاه خبر کړې شو چې په سوسه

کښې څومره کسان وژلې شوي دي. ۱۲) بيا بادشاه ملکه

اِستر ته ووييل، ”صرف د سوسه په قلعه کښې يهوديانو پينځه

سوه کسان وژلي دي، چې په دې کښې د همان زامن هم

شامل دی. چې دلته دومره زیات وژلې شوی دی نو په

صُوبو کښې به څه شوی وی. اوس ته څه غواړې؟ ته ووايه

که نور څه هم غواړې نو در به کړې شی. (۱۳) اِستَر ورته په

جواب کښې وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، که ستا رضا وی،

نو یهودیانو له سبا په سوسه کښې یو ځل بیا د نن په شان

اجازت ورکړه. او دا حُکم ورکړه چې د همان د لسو زامنو

لاشونه په دار باندې ځوړند کړې شی. (۱۴) نو بادشاه حُکم

وکړو چې داسې دې وشي او په سوسه کښې دا فرمان جاری

شو. د همان د لسو زامنو لاشونه په دار راځوړند کړې شول.

(۱۵) د ادر میاشتي په څوارلسمه ورځ د سوسه یهودیان یو

ځل بیا یو ځای شول او په ښار کښې یې درې سوه نور

کسان ووژل. خو هغوی بیا هم څه لوټ مار ونه کړو. (۱۶)

یهودیان په صُوبو کښې هم د خپلو ځانونو د حفاظت دپاره

راغونډ شول. هغوی د خپلو دشمنانو نه داسې ځانونه خلاص

کړل چې پینځه اویا زره یې هغه کسان ووژل چا چې د هغوی

نه نفرت کولو. خو هغوی لوټ مار ونه کړو. (۱۷) دا د ادر د

میاشتي په دیارلسمه ورځ باندې وشول. په ورپسې ورځ یعنی

په څوارلسمه ورځ باندې نور قتلونه ونه شول او هغوی په دې

ورځ د خوشحالی نه یې مېلمستیا وکړه. (۱۸) خو د سوسه

یهودیانو پینځلسمه ورځ د چټې ورځ وگرځوله، ځکه چې

هغوی په دیارلسمه او څوارلسمه ورځ باندې خپل دشمنان

وژلي وو او په پینځلسمه ورځ یې وژل بس کړی وو. (۱۹) نو

په دې وجه هغه یهودیان کوم چې په کلو کښې اوسېږي هغوی

د ادر د میاشتي په څوارلسمه ورځ د خوشحالی چټې کوی،

په دې وخت باندې هغوی مېلمستیا کوی او یو بل له د

خوراک دپاره تُحفي ورکوی.

د پوريم اختر

٢٠) مردکی دا واقعي ليکلي وې او د فارس په ټول سلطنت کښې نږدې او لرې ټولو يهوديانو له يې خطونه لېرلي وو، (٢١) هغوی ته يې وئيلي وو چې هر کال د ادر مياشتې په خوارلسمه او پينځلسمه ورځ اختر کوئ. (٢٢) دا هغه ورځې وې چې په هغې باندې يهوديانو د خپلو دشمنانو نه ځانونه خلاص کړل، دا هغه مياشت وه چې د غم او د خفگان وخت نه په خندا او خوشحالي باندې بدله شوې وه. هغوی ته وئيلې شوی وو چې په دې ورځو باندې خوشحالي او مېلمستيا وکړئ او يو بل او غريبانانو له د خوراک دپاره تحفي ورکړئ. (٢٣) نو يهوديانو د مردکی په اصولو باندې عمل وکړو او دا اختر د هر کال رواج جوړ شو. (٢٤) د همداتا زوی همان چې د اجاج د اولاد نه وو او د يهوديانو دشمن وو، هغه پچه واچوله چې دا پوريم بللې شوه، دا د دې دپاره وه چې د يهوديانو د تباهي ورځ معلومه کړي، هغه دا منصوبه جوړه کړې وه چې هغوی صفا ختم کړي. (٢٥) خو استر بادشاه له لاره او بادشاه د دې نتيجې سره يو ليکلې فرمان جاري کړو چې همان د يهوديانو دپاره کومه منصوبه جوړه کړې وه نو هغه ورته اولته راوگرځېده او هغه او د هغه زامن په دار باندې پهانسي کړې شول. (٢٦) نو ځکه هغې ته د پوريم اختر وائي، پخوا زمانه کښې به دا لفظ د پچي اچولو دپاره استعمالېدو. د مردکی د خطونو په وجه او د هغه هر څه په وجه چې په هغوی شوی وو، (٢٧) يهوديانو د خپلو ځانونو، د خپل اولاد او د هغه چا دپاره دا اصول جوړ کړو چې څوک يهودی شي، نو هر کال به په صحيح وخت باندې دا دوه ورځې په

باقاعدگی سره د مردکی د اصولو په مطابق مناووی. (۲۸) دا فېصله شوې وه چې د یهودیانو د خاندان راتلونکے هر یو نسل چې په هره صوبه یا ښار کښې وی په راتلونکی ټولو وختونو کښې به د پوریم دا ورځې یادې ساتی او دا ورځې به مناووی. (۲۹) بیا د ابی خېل لور مَلِکَه اِسْتَر هم، د مردکی سره یو خط ولیکلو او چې مردکی کوم خط د پوریم په باره کښې مخکښې لیکلے وو د هغې د تصدیق دپاره هغې خپل ټول لیکلے اختیار هم شامل کړو. (۳۰) دا خط د ټولو یهودیانو دپاره وو او د دې نقلونه د فارس سلطنت ټولو یو سل او اوویشو صوبو ته لېږلے شوی ؤو. په دې کښې د یهودیانو خبر او امن غوښتے شوے وو (۳۱) او هغوی او د هغوی اولاد ته یې دا نصیحت کړے وو چې په صحیح وخت باندې د پوریم ورځې هم هغه شان مناو کړی، لکه څنگه چې هغوی د روژو د نیولو او د غم د وخت اصول خپل کړی دی. د دې حکم مردکی او مَلِکَه اِسْتَر دواړو کړے وو. (۳۲) د اِسْتَر هغه حکم کوم چې د پوریم د اصولو پوره کېدل وو هغه په یو کتاب کښې لیکلے شوے وو.

د اخسویرس او مردکی شان او شوکت

۱۰ (۱) اخسویرس بادشاه د خپلې بادشاهی نه د سمندر د غاړې پورې محصُول اخستلو. (۲) هغه چې کوم لوی او عجیبه کارونه کړی ؤو او هم داسې هغه ټوله قیصه چې هغه مردکی له د اوچتې عهدې ترقی څنگه ورکړه، دا د فارس او مادی د بادشاهانو د تاریخ په کتاب کښې لیکلے شوی دی. (۳) مردکی یهودی په عهده کښې په بادشاه پسې دویم کس

وو. د خپلو يهوديانو هغه ډېر خوښ وو او ډېر عزتمند وو.
هغه د خپلو خلقو د فائدي ډپاره او د ټولو يهوديانو د گټې
ډپاره کار کولو.

تاسو پوښتنې لرئ؟ [+1 807.700.6699](tel:+18077006699)

© یوسفزی ۲۰۱۹ pashtobibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.